

Rada pre vysielanie a retransmisiu 6 SŽ: 222-226/01 Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava	
DOŠLO DŇA: 1 U. JÚN 2002	
ČÍSLO: 1246	Údoba: 1XLD 9xco Rada 1xco RKJ

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1XEDD co -> zaplatiť
NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte predsedu senátu JUDr. Stanislava Lehoťáka a členov senátu JUDr. Ing. Tomáša Valoviča a JUDr. Anežky Kellovej v spojených právnych veciach žalobcu I. UPC Slovensko, Lamačská cesta 5, II. Trnavatel, s.r.o., Kollárová 24, III. Cable plus Východné Slovensko, a.s., Rampová 5, Košice, proti žalovanému Rada pre vysielanie a retransmisiu, Nám. SNP 12, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného správneho orgánu, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RP/82/2001, č. RP/81/2001, č. RP/79/2001, č. RP/78/2001, č. RP/77/2001, č. RP/76/2001 a č. RP/80/2001 všetky zo dňa 9.10.2001 **z r u š u j e** a kauzy vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR ukladá pokuty žalobcovi UPC Slovensko vo veciach 6 SŽ 222 až 226/01 po 5000 Sk v každej veci, t.j. 25 000 Sk, žalobcovi Trnavatel, s.r.o. 5000 Sk a žalobcovi Cable plus Východné Slovensko, a.s. 5000 Sk.

Žalovanému Rada pre vysielanie a retransmisiu v Bratislave 5000 Sk.

Pokuty sú splatné v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Najvyššieho súdu SR.

Žalobcom súd trovy konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Žalobca Trnavatel napadol opravným prostriedkom rozhodnutie č. RP/76/2001, žalobca Cable plus Východné Slovensko rozhodnutie č. RP/80/2001 a žalobca UPC Slovensko prvých šesť rozhodnutí uvedených enunciate tohto rozsudku. Všetky opravné prostriedky boli podané včas.

Keďže predmetné kauzy vzájomne veľmi úzko súvisia, spojil ich súd v zmysle ust. § 112 OSP na spoločné konanie.

Predmetnými rozhodnutiami zo dňa 9.10.2001 žalovaný uložil 6 pokút po 300 000 Sk, spolu 1 800 000 Sk a ďalším dvom po 300 000 Sk.

Vo veci 6 Sž 223/01 rozhodnutím č. RP/81/2001 bola pokuta uložená priamo žalobcovi UPC Slovensko, vo veci 6 Sž 222/01 rozhodnutím č. RP/82/2001 bola pokuta uložená spoločnosti Kabel plus Bratislava, vo veci 6 Sž 224/01 rozhodnutím č. RP/79/2001 bola pokuta uložená Kabel tel, s.r.o., vo veci 6 Sž 225/01 rozhodnutím č. RP/79/02001 bola pokuta uložená spoločnosti Kabel plus, a.s., Banská Bystrica, vo veci 6 Sž 226/01 rozhodnutím č. RP/77/2001 bola pokuta uložená opätovne posledne uvedenému právnenému subjektu. Žaloby – opravné prostriedky – za právne subjekty podal UPC Slovensko Sui nomine (vlastným menom), keďže podľa uznesení Okresného súdu v Banskej Bystrici č. Sa 20 S z 30.10.2001 spoločnosť Kabel plus a.s. Banská Bystrica sa dňom 30.10.2001 z obchodného registra vymazáva. Spoločnosť Kabel Tel, s.r.o. Bratislava sa podľa rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I. č. Sro 15831/B sa dňom 30.10.2001 z obchodného registra vymazáva a spoločnosť Kabel plus Bratislava a.s. sa rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I. č. SA 307/B dňom 30.10.2001 z obchodného registra vymazáva. Ďalej podľa rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I. č. Sro 5665/5 z 30.10.2001 zapisuje vo vložke UPC Slovensko s.r.o. osvedčenie o rozhodnutí valného zhromaždenia zo dňa 14.9.2001, na ktorom bolo rozhodnuté o zlúčení zo spoločnosťami vyššie uvedenými, ktoré boli zrušené bez likvidácie. Spoločnosť UPC Slovensko s.r.o. preberá obchodné imanie, všetky práva a záväzky zanikajúcich spoločností, všetok majetok a pohľadávky známe i neznáme.

V dôsledku tejto skutočnosti UPC Slovensko, s.r.o. nastúpil ako univerzálny sukcesor do práv a záväzkov zaniknutých spoločností a bol právne legitimovaný na podanie opravného prostriedku voči napadnutým rozhodnutiam.

Všetci žalobcovia vo svojich opravných prostriedkoch namietali, že uložené pokuty boli nedôvodné, keďže podali v súlade s ust. § 57 ods. 1,2 zák. č. 380/2000 Z.z. žiadosti o registráciu retransmisie. K splneniu podmienok, ktoré obsahovo splňuje dikciu znenia tohto zákonného ustanovenia, nakoľko má povahu „písomného podania“ preukazujúceho uzatvorenie zmluvy s registráciou kolektívnej správy práv – SOZA – (Slovenský ochranný zväz autorský), ktorá je oprávnená zachycovať aj organizácie SLOVGRAM, OZIS a LITA. Spoločnosti uzatvárali so SOZA hromadné zmluvy a viedli rokovania so SOZA až do 31.10.2001, kedy UPC Slovensko podalo žalobu na Okresnom súde Bratislava I. na určenie primeranej výšky odmeny a majú právo na používanie predmetov ochrany autorských práv keďže podľa § 7 ods. 5 zákona pravidelne uhrádzajú platby za používanie predmetov ochrany do depozitu vo výške, ktorá bola dohodnutá v bývalej hromadnej zmluve.

Žalovaná strana namieta zamietnutie žalôb ako nedôvodných. Žalovaní napriek upozomeniam nepredložili zmluvy so SOZA. Poukázala na ust. § 57 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. (ďalej len zákon), podľa ktorého je účastník konania k žiadosti o registráciu retransmisie povinný priložiť písomné potvrdenie alebo iný doklad preukazujúci uzatvorenie zmluvy s organizáciami kolektívnej správy práv spravujúcimi práva k predmetom ochrany. Podľa ust. § 57 ods. 2 písm. e/ zákona je účastník konania k žiadosti o registráciu retransmisie povinný predložiť vyhlásenie pôvodného vysielateľa o tom, že súhlasí s retransmisiou svojej programovej služby. To znamená, že účastník konania je povinný zabezpečiť súhlasy vysielateľov, ktorých programové služby retransmituje prostredníctvom káblového distribučného systému, alebo prostredníctvom verejnej telekomunikačnej služby rádiovým systémom MMDS. To korešponduje s ust. § 50 ods. 1 písm. b/ zák. č. 383/1997 Z.z. (autorský zákon), podľa ktorého vysielateľ, ktorý vysiela svoj program alebo prenáša svoj vlastný program po drôte, má výhradné právo udeľovať súhlas na káblovú retransmisiu svojich programov prenášaných po drôte. Vychádzajúc z predmetných ustanovení Rada má za to, že prevádzkovateľ retransmisie je povinný získať súhlas vysielateľa a rozhlasový alebo televízny program iný subjekt bez jeho súhlasu rozhlasový alebo televízny program vysielať ani šíriť prostredníctvom káblového distribučného systému, systému MMDS alebo inými technologickými systémami nemôže. Doklad doručený

v administratívnych spisoch žalovaného pod č. 6 i ďalšie doklady obsiahnuté v administratívnych spisoch označené ako príloha k zápisnici č. 17/2001 Rady z dní 8. a 9.10.2001 je tzv. malou zápisnicou. Vlastné rozhodnutie je v tzv. veľkej zápisnici, kde sú údaje o hlasovaní. Malá zápisnica je iba zápisnicou z ústneho pojednávania, kde je aj vlastné rozhodnutie Rady. Najvyšší súd sa zaoberal otázkou svojej vecnej príslušnosti v tejto veci. Podľa ust. § 246 ods. 2 písm. c/ Najvyšší súd SR je vecne príslušný na preskúvanie rozhodnutí iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, ktorým zákon zveruje rozhodnutie v oblasti štátnej správy, ako príslušnosť Najvyššieho súdu SR hodnotí, boli v tak hrubom rozpore so zákonom, že mohli viesť k ich právne relevantnej nezákonnosti. To platí najmä o rozhodnutiach týkajúcich sa žalobcov Trnavatel a Cable plus Východné Slovensko.

V rozhodnutí Rady sa hovorí, že začala správne konanie o uložení pokuty. Toto konštatovanie je v rozpore s ust. § 14. Zákon č. 71/1967 Zb. v citovanom ustanovení sa hovorí, že správny orgán rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov konania. Nemôže byť podľa práva preto konanie označené ako konanie o uložení pokuty. Ide tu o preskúvanie skutočností, či účastník splnil svoje povinnosti dané mu zákonom a až po bezpečnom zistení skutkového stavu sa v prípade zistenia nespĺnenia týchto povinností správny orgán pristúpi k uloženiu sankcie, ktorou je pokuta. Zákon nedáva Rade možnosť zvažovania uloženia pokuty. V prípade, ak zistila splnenie podmienok pre jej uloženie musí pokutu uložiť, keďže zákon v § 67 slovom uloží imperatívne uloženie pokuty ukladá. Dáva však Rade možnosť stanoviť pokutu v rozsahu od 5000 Sk do 1 000 000 Sk. Výšku pokuty určí Rada v uvedenom rozmedzí správnym uvážením. Najvyšší súd SR konštatuje, že Rada bola pri ukladaní predmetných pokút voči UPC Slovensko mimoriadne a nedôvodne zhovievavá. Zákon v § 56 a nasl. zavádza pre retransmisie namiesto doterajšej licencie inštitút registrácie retransmisie.

Podľa ust. § 73 licencie na vysielanie v káblových rozvodoch udelené podľa doterajších predpisov, ktoré sú platné ku dňu nadobudnutia účinnosti Zákona, sa považujú za registrácie retransmisie podľa § 56 ods. 1. Odsek 2 § 73 zákona, ukladá prevádzkovateľovi retransmisie platnej podľa ods. 1 je povinný oznámiť Rade údaje a predložiť doklady uvedené v § 57 najneskôr do 6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ak si takýto prevádzkovateľ retransmisie s registráciou, ktorá je platná podľa ods. 1 túto povinnosť nesplní v uvedenej lehote Rada mu môže uložiť pokutu. Termínu „môže“ treba rozumieť právomoc Rady pokutu uložiť ale i jej povinnosť v návaznosti na ust. § 67 ods. 1 písm. c/ zákona, ktorý ustanovuje, že pokuta bude uložená i tomu kto povinnosť uvedenú pod písm. c/ nesplnil. Pokiaľ sa v ust. § 73 ods. 2 používa termín môže, je to legislatívna vada spočívajúca pri tej istej veci v terminologickej nejednotnosti. Platí však ustanovenie § 67 ods. 1 písm. c/ zákona („uloží“). Treba povedať, že v prípadoch § 73 ide o registráciu ex lege – teda prevádzkovateľ je registrovaný priamo zo zákona a nemusí už o novú registráciu žiadať. Ust. § 64 ukladá Rade povinnosť, za porušenie povinnosti týmto zákonom, uloženie sankcií v zákone uvedených. Podľa ust. § 64 ods. 4 zákona uložením sankcie povinnosť za porušenie, ktorej sa sankcia uložila. To znamená, že Rada má zákonnú povinnosť v takýchto prípadoch uložiť novú sankciu, ak prevádzkovateľ retransmisie svoju zákonnú povinnosť nesplní a tak pokračovať až do splnenia povinnosti, pri čom nie je Rada viazaná stanovením až 6 mesačnej lehoty ale stanoví kratšiu primeranú lehotu. Zákon však z tohto dôvodu dáva Rade právo registráciu zrušiť podľa ust. § 63 ods. 1 písm. e/ ak si prevádzkovateľ nesplnil svoje povinnosti podľa § 17 ods. 1 písm. c/. Treba uviesť, že u prevádzkovateľov, ktorí sú registrovaní ex lege (§ 73 ods. 1) sa nepodáva podľa zákona žiadosť o registráciu, je však povinnosťou prevádzkovateľa oznámiť údaje (Rade) a predložiť doklady uvedené v § 57. Bolo nepochybne preukázané, že žalobcovia nepredložili platné zmluvy uzavreté s organizáciami kolektívnej správy napriek tomu, že boli k tomu Radou vyzvaní ani potvrdenie, ktoré by túto skutočnosť potvrdzovalo (§ 57 ods. 2 písm. d/) a nepredložili aj vyhlásenia pôvodného vysielateľa o tom, že súhlasí s retransmisiou svojej programovej služby (§ 57 ods. 2 písm. l/). Žalobcovia tieto svoje povinnosti nesplnili pod rôznymi zámienkami. Tvrdili, že s týmito subjektami rokujú ale nemôžu sa dohodnúť na výške odplaty. Táto výhovorka je primitívna, keďže možno predmetné zmluvy uzavrieť tak, že zmluvné strany predložia určovaciu žalobu príslušnému súdu (§ 80 písm. c/ OSP) a v konkrétnom bode žaloby sa dohodnú, že výšku

odplaty určenú súdom budú akceptovať. Preto je nelogická výtka obsiahnutá v rozhodnutiach Rady o malej intenzite úsilia žalobcov dosiahnuť uzavretie zmlúv. Z konania žalobcov vyplýva, že na takýchto zásadách nemali záujem a tým prejavili ako aj v iných prípadoch ignoráciu Slovenského právneho poriadku, ignorovanie svojich základných povinností tým i zákonov, ktoré im ich ukladajú. Tak žalobcovia predložili Rade vlastné vyhlásenia, že majú uzatvorené zmluvy s organizáciami ochrany kolektívnych práv. Tieto zmluvy však Rade nepredložili. Toto vlastné „potvrdenie“ predložili žalobcovia aj súdu s opravným prostriedkom. Súd však žalobcov vyzval, aby origináli týchto zmlúv súdu pod ťarchou základných následkov zaslali. Žalobcovia neuposlúchli a súdu zaslali kópie zmlúv. Na verejnom pojednávaní prehlásili ich právny zástupcovia, že origináli zmlúv majú ukryté v trezore.. Keďže tým žalobcovia hrubo sťažili postup konania, uložil im súd podľa ust. § 53 OSP pokuty v každej veci po 5000 Sk.

Vo veci oprávnenosti uloženia pokút žalobcom boli všetky náležitosti (resp. právnym predpokladom), a všetky zákonné podmienky splnené.

Situáciu si skomplikovala Rada a vo veciach UPC bolo zhoršenie stavu spôsobené aj objektívnymi skutočnosťami v tých prípadoch kde UPC bol právnym zástupcom subjektov, ktorým bola pokuta uložená. V čase rozhodnutia Radou 9.10.2001 tieto subjekty ešte existovali avšak 30.10.2001 boli z obchodných registrov súdov vymazané. Rada však rozhodnutia nechala vypracovať alebo expedovať tak, že boli adresované už neexistujúcim právnym subjektom a doručené UPC Slovensko až 17.12.2001. Keďže tieto rozhodnutia nie sú právoplatné nemohol UPC prevziať záväzky, o ktorých sa nevie či existujú a či v odvolacom preskúmvacom konaní pred Najvyšším súdom SR obstoja. V uvedených prípadoch už tieto objektívne skutočnosti boli dôvodom na zrušenie dotknutých napadnutých rozhodnutí.

Druhým dôvodom pre zrušenie týchto aj ďalších napadnutých rozhodnutí bola nezákonnosť rozhodovania Rady o uložených pokutách. Podľa ust. § 71 sa na konanie podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ust. § 49, § 53, § 54, § 56 až 68.

Z obsahu neúplných administratívnych spisov súd zistil, že Rada nepostupovala v zmysle zákona o správnom konaní najmä § 22 zákona 71/1967 Zb., ktorý ustanovuje náležitosti zápisnice.

Podľa ust. § 22 ods. 1 o ústnych podaniach a o dôležitých dokladoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

Zo zápisnice musí byť zrejmé, kto, kde a kedy konanie uskutočňoval, predmet konania, ktoré osoby sa na ňom zúčastnili, ako konanie prebiehalo, aké návrhy boli podané a aké opatrenia sa prijali. V zápisnici sa uvedie aj výrok rozhodnutia a výsledok hlasovania. Zápisnicu podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa zúčastnili na konaní a pracovník správneho orgánu uskutočňujúceho konania a zápisnicu o hlasovaní všetci prítomní členovia správneho orgánu. Zápisnica je verejnou listinou.

Zápisnica predložená žalovaným správnym orgánom nespĺňa všetky náležitosti zákonom stanovené. Nie je z nej možné zistiť skutočnosti podstatné pre zákonné rozhodnutie. V zápisnici nie je uvedené, ktorí členovia sa rozhodovania zúčastnili, či bola Rada uznášaniaschopná, ako sa hlasovalo, zápisnica o hlasovaní podpísaná všetkými prítomnými členmi správneho orgánu a tiež výrok rozhodnutia. Podľa tvrdenia zástupkyne žalovaného existuje ešte veľká zápisnica, kde by tieto skutočnosti mali byť uvedené. Tým sa stávajú napadnuté rozhodnutia všetky nepreskúmateľné.

Postup žalovaného je takto v rozpore s ust. § 22 zák. č. 71/67 Zb. a žalobcovia boli takto ukrátení na svojich právach a na zákonný správny proces.

Keďže žalovaný hrubo sťažil postup súdu nezaslaním kompletných administratívnych spisových materiálov, chýbali potvrdenia o doručení, zápisnice a preto Najvyšší súd uložil pokutu žalovanému podľa ust. § 53 OSP.

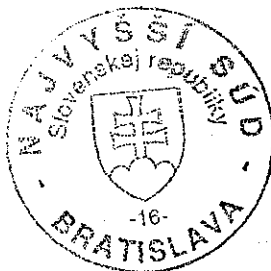
Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutia zrušil a vrátil na ďalšie konanie podľa § 250g OSP. Rada by však mala urobiť všetko aby jej administratíva riadne pracovala a rozhodovala podľa zákona najmä pri jej obsadení aj známymi právnikmi.

Správny orgán je viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 250r OSP).

Najvyšší súd SR rozhodol v zmysle ust. 250k ods. 1 OSP keď úspešným žalobcom trovy konania z dôvodov osobitného zreteľa hodných nepriznal, keď žalobcovia boli úspešní iba v dôsledku objektívnej skutočnosti a procesných chýb žalovaného.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku účastníci nemajú právo opravného prostriedku.

V Bratislave dňa 29. apríla 2002

JUDr. Stanislav Lehoťák, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: *ASB*

